

Interjú dr. Szabó Zoltán egészségügyi miniszterrel

Az egészségügy fejlesztése honvédelmi érdek

Miként olvasóink előtt ismeretes, néphadseregünk katona-egészségügyi szolgálata és az állami egészségügyi szolgálat július 27. és augusztus 8-a között egészségügyi együttműködési gyakorlatot hajtott végre. A gyakorlatot megtekintette dr. Szabó Zoltán egészségügyi miniszter, Csémi Károly altábornagy, vezérkari főnök, a honvédelmi miniszter első helyettese, valamint az érintett területek párt- és állami szerveinek sok képviselője.

A sikeres gyakorlat után munkatársunk felkereste dr. Szabó Zoltán egészségügyi miniszter elvtársat, aki válaszolt kérdéseire.

Kérdés: A közelmúltban megtartott együttműködési gyakorlat felkeltette olvasóink érdeklődését, ezért kérjük a miniszter elvtársat, ismeresse véleményét az állami és katona-egészségügyi szolgálat néhány fontos, aktuális kérdéséről, a főbb feladatokról.

Válasz: Szívesen teszek eleget kérésüknek, egyszersmind köszönöm, hogy a szerkesztőség helyet ad a „Honvédorvos” hasábjain válaszaimnak. Várom a kérdéseit.

Kérdés: Miben látja a miniszter elvtárs az egészségügyi rendszer-gyakorlat legfontosabb tanulságait?

Válasz: Az egyik legfontosabb eredményként említem meg, hogy a rendszer-gyakorlat — véleményem szerint — eredményesen szolgálta honvédelmünk erősítését. A gyakorlat jól demonstrálta azt is, hogy a honvédelem feladata nem korlátozódhat csupán a fegyveres erőkre, hanem — alkotmányunknak megfelelően — részt vállal abból minden magyar állampolgár és valamennyi államigazgatási, társadalmi szerv is. Ebből a szempontból kiemelkedő jelentőségű tény, hogy a magyar értelmiség egyik számottevő rétegét képviselő orvosok, az egészségügyi szolgálat dolgozói, magas fokú áldozatkészséggel teljesítették állampolgári kötelességüket. Azt tapasztaltam, hogy a mindennapitól eltérő körülmények között is eredményesen végezték a számukra szokatlan parancsnoki szervező tevékenységet és feladataikat.

A másik fontos tanulságként azt említeném meg, hogy a gyakorlat sikerét elősegítette az államigazgatási egészségügyi szolgálat és a katona-egészségügyi szolgálat immár hagyományos együttműködése. Ez, úgy vélem biztosíthatja, hogy a nehéz feladatokat bármilyen helyzetben is sikeresen megoldhassuk. Ez az együttműködés egyben záloga a pártunk és kormá-

nyunk által elének állított feladat megoldásának, amely a honvédelmi-egészségügyi felkészülés területén ránk hárul.

Kérdés: Az orvostudomány és a hadtudomány gyors fejlődése milyen időszerű tennivalókat állít előtérbe a honvédelmi-egészségügyi felkészülés területén?

Válasz: Ismeretes, hogy kormányunk következetes békepolitikát folytat, de ugyanakkor számolnunk kell az agresszív imperializmus létezésével, ennek napjainkban is tapasztalható következményeivel. Továbbá szem előtt kell tartanunk, hogy gyorsan fejlődjenek a különböző haditechnikai eszközök és fegyverrendszerek, amelyek az emberi szervezetre kombinált, vagyis az eddig ismertnél pusztítóbb hatást gyakorolnak. Erről tanúskodnak a katoná-egészségügy legfrissebb tapasztalatai, melyeket a koreai, a közel-keleti, főként pedig az amerikai hadsereg vietnami agressziójának következményeiből levonhatunk. Különösen a vietnami tapasztalatok hívják fel a figyelmet arra, hogy a második világháborúhoz viszonyítva a hagyományos fegyverek okozta veszteségek mennyisége, minősége és jellege lényegesen eltér a maiaktól, mivel azok hatásossága a többszörösére nőtt. A sérüléseken belül különösen megnőtt az égési sérülések száma.

Az elmondottakból az egészségügyi szolgálat számára olyan következtetés adódik, hogy a jövőben akár hagyományos fegyverek, akár tömegpusztító fegyverek alkalmazása esetén nagy területen, közel egyidőben tömeges méretekben súlyos — zömében kombinált — sérülésekre kell számítani.

A háborús egészségügyi ellátásra előreláthatóan nagy feladatok hárulnak, s a feladatok nyilvánvalóan csakis közös erőfeszítéssel, az országunkban meglévő egészségügyi erők és eszközök magasan szervezett rendszerének céltudatos alkalmazásával, magas színvonalú vezetésével oldható meg. Az egészségügyi vezetés előtt mindinkább kirajzolódik a követendő út, tisztázódnak a távlati tennivalók. Nevezetesen: a polgári és a katonai háborús-egészségügyi ellátásnak közelítően azonos szervezeti, szakellátási, anyagi és vezetési alapokon célszerű nyugodnia. A mostani gyakorlat tapasztalatai is azt mutatták, hogy a tömeges sérültek rövid idő alatti ellátása feltételezi a nagyobb területi egységek erőinek és eszközeinek összpontosított alkalmazását.

Kérdés: Miben látja miniszter elvtárs az állami és katonai egészségügyi szolgálat további fejlesztésének, együttműködése alakulásának távlatait?

Válasz: Az Egészségügyi Minisztérium alapvető feladatának tekinti a békeellátás állandó javítását és ezzel párhuzamosan az egészségügy honvédelmi felkészítését. E kettős feladat egymástól nem választható el. Úgy vélem, nem szabad merev választó vonalat húzni e két feladat közé. Miként erre már céloztam, feladatainkat mindenkor erőink, eszközeink, szellemi erőforrásaink együttes és céltudatosan összefogott felhasználásával teljesíthetjük. Így teremhetjük meg a hatékony munka előfeltételeit. Vonatkozik ez például a kórház-hálózat fejlesztésére, az egészségügyi anyagellátásra éppen úgy, mint a szervezeti és vezetési rendszer tökéletesítésének kérdéseire, és más területekre. Ennek a megállapításnak még az sem mond ellent, hogy a katonai egészségügyi szolgálatnak megvannak a sajátosságai. Az ésszerűség éppen azt követeli meg, hogy feladatainkat a lehetőségeinket figyelembe véve, a legjobb megoldásokat választva, teljesítsük.

A további fejlődés érdekében folyamatosan, következetesen gondoskodni kell az új fegyverrendszerek sérültjeinek ellátásához nélkülözhetetlen szakismeretek differenciált oktatásról, egészségügyünk valamennyi területén. Ennek biztosítékát adja az Orvostudományi Egyetemen megindított egészségügyi-honvédelmi képzés, és az Orvostovábbképző Intézetben szervezett honvédelmi-egészségügyi tanszék működése.

Úgy vélem, e néhány felvetett példa is érzékelteti az előttünk álló feladatok nagyságát, és a közös erőfeszítések szükségességét. A gyakorlaton részt vett polgári dolgozók, a tartalékos és hivatásos egészségügyi katonák szakképzettsége, áldozatkészsége kellő alapot ad ahhoz, hogy velük összefogva megoldjuk a soron következő feladatokat is honvédelmünk további erősítése érdekében —, mondotta befejezésül dr. Szabó Zoltán, egészségügyi miniszter elvtárs.